

Detta år föddes 10 barn, av vilka 5 var pojkar och 5 flickor.
Bara 2 äktenskap ingick.

8 stycken av sockenborna dog, varav 6 var minderåriga.

Detta år 1725 var märkvärdigt likt det föregående.

På vinter kunde bara 3 resor göras till Kolmården, för redan i mars gick Bråviken öppen.

Regn och storm var under hela sommaren, så att höet blev förskämt och rågen inte kunde bärgas förrän i slutet av augusti.

I november månad drog ett stormoväder fram över Vikbolandet och i Konungsunds socken lyftes flera tak av byggningarna.

Bland de indelta soldaterna var det inga förändringar och inge större möten eller manövrar hölls.

Omändringarna vid prästgården fortsattes och nu togs det gamla sockenstallet ned och placerades på en plats nära prästgården, så att prästgårdens fägård blev helt inhägnad.

Tydiligen började sockenborna nu med att inte gå i gudstjänseterna, så fromt och villigt som det anstods, varför på S:t Tomas dag varnades församlingen allvarligt av kyrkoheren.

Under detta år skänkte jungfru Brita Wikman, som brukade Ljunga rusthåll, till kyrkan 1 kollekthåv med foder och årtalet 1725 BW ingarverat, ett kalkkläde av vita spetsar, ett brett faschionerat band, att knyta om mässskjortan samt tvenne vita band med spetsar uti ändarna.

Från sockenstämmas protokoll hämtas följande:

Ryttare, båtsmän och torpare ålades att göra dagsverken vid Guds hus och tempel.

Då kyrkotaket behövde spånas och tjäras ålades varje hemman framskaffa 40 tjog spån och de mindre hemmanen i proportion därtill.
8 tunnor tjära inköptes.

Klockaren begärde, att han skulle få bidrag av torparna, eftersom hans underhåll av socknen var så liten.

Till ny sockenskomakare utsågs Botvid Jonsson, men Sven Andersson, som begärt få bli sockenskräddare, fick inte bifall, så länge den gamle sockenskräddaren Nils Håkansson kunde sy.

Ljus till julottan detta år, åtog sig Rahl Hansson i Brestad att hålla med.

Det inköptes också nya måttkärl, därför att de gamla av mässing måste kasseras.

Nu inköptes mått för 1/2 tunna, 1/4 tunna, 1/8 tunna och 1 halvkanna.

Dessa mått skulle kyrkovårdarna ha ansvar för och tillse, att mätningar skedde efter de enda riktiga måtten.

Häradstinget hade detta år flyttats till det nya tingshuset vid Kuddby kyrka och ur dess protokoll kan nämnas:

Landsfiskalen Caléen och profossen Hans Ljungeld var åter i luven på varandra. Landsfiskalen påstod, att Ljungeld ej fullföljt det kontrakt, som upprättades 1723, då Ljungeld övertog Blinnestadhemmanet efter landsfiskalens broder. Häradsräteten läste nog igenom kontraktet, men fann ej att Ljungeld felat. Därför dömdes landsfiskalen Caleén att betala profossens omkostnader med 1 daler 16 öre silvermynt, för att utan skäl dragit profossen inför rätta.

Efter syn av såväl skogvaktaren som nämndemän beslöts, att den gamla ekstubben, som stod vid Rådalstorpet på Blinnestads ägor, fick nedhugas, därför att de befanns, att den av storm skulel kunnan blåsa omkull och skada husen. Dock måste två unga ekar planteras i dess ställe.

Änkan Ingeborg Björnsdotter, som varit gift två gånger och en gång pliktat för lönskaläge, hade bl.a. anklagat båtsmannen Anders Fyrberg för våldtäkt m.m.

Häradsrätten fann inget skäl att döma Fyrberg, då Ingeborg Björnsdotter var " huvudsvag och vänvettig ".

Åter igen var profossen Ljungeld anklagad.

Nu var det kyrkoherden vid Söderköpings skola, Nils Södersten, som anklagad honom, att ej erlagt sockengång, som var 24 öre silvermynt om året, till Söderköpings skola.

För de fem år han brukat Ljunga profossgård erlade han nu 11 daler 8 öre silvermynt, och därmed nedlades ärendet.

Kronolänsman Anders Andersson hade instämt nämndemannen Nils Larsson i Ljunga, för att han låtit mantalsskriva pigan Karin Andersdotter hos si, trots att hon ej var i hans tjänst.

Av rannsakingen framkom, att pigan varit i årstjänst hos Nils Larsson, men varit ledig för att sköta sin sjuka moder, som var sängliggande i ett torp på Ljunga ägor.

Nu hade modern börjat bättra sig och pigan hade antagit tjänst hos Bengt Nilsson i Fyrby från och med Mikalelie tid.

Därför fann inte häradsrätten, att detat stred mot tjänstehjonsförordningen och avskrev målet.

Klagomålen över änkan Elisabeth Holstensdotter hade blivit så stora, att ett extra ting inkallades den 10 september, för att enbart handlägga klagomålen m.m. mot henne.

Det ärende, som föregående år handlagts på sockenstämman i Tåby, hade nu an mälts till kandshövdingsämbetet.

Förutom det redan anförda anklagades hon, för att varit otidig mot kyrkoherden och ej bevistat nattvarden, att hon nekat erbjudandet, att inför församlingen göra avbön, men nekat till detta.

Nu frågades hon, om hon erkänner sin oförarglighet, gnat och bitterhet mot kyrkoherden och provinscialinspektören Göthe.

Efter långt betänkande, svarade hon ja.

Därefter frågades hon, om hon ville framhärda i sin ondska, hätskhet och arghet.

Varpå hon svarade nej.

Likaledes frågades hon, om hon nu ville göra avbön inför församlingen.

Vartill hon svarade ja.

Varpå Tåby sockenmän tillfrågades, om de ville giva henne förlåtelse.

Men några av dem nekade och anhöll, att bli henne kvitt ur församlingen.

Kyrkoherden Collander meddelade häradsrätten, att sedan hon fullgjort det hon erbjudit sig, måtte hon bli dömd ur församlingen.

Häradsrättens dom blev, att Elisabeth Holstensdotter dömdes böta 10 daler silvermynt, som på grund av hennes utblottade tillstånd, förvandlades till 4 par ris, tre slag av varje paret, samt fördrivas ur häradet.

Rådmannen Johan Hagman i Tåby, dömdes böta 18 daler silvermynt, för det han nedhuggit två stycken ekar i sin hage utan lov samt ålades plantera 4 ekar i stället och hålla dem i sin vård, tills dess de vuxit över boskapens höjd.

Tre av bönderna i Tåby by instämde torparen Sven Jonsson på Tåby ägor, att avstå det torp han uppbyggt och att utan lov skurit torv i Tåby hästhage.

Sven Jonsson uppviste det kontrakt, som var underskrivet av samtliga jordägare och en attest från de andra två bönderna i byn, att han hade lov att

skära torven.

Häradsrätten tog inte upp målet, då det inet var instämt av jordägarna. Bönderna var ju endast arrendatorer och inte ägare.